

3036 44. 36.

GAVA fr. ing. C. O. Bolje af Gennäs

1924 Gi Bolje 944

Til min Ven Gustav Kamps

25

Sange og Folkeviser

arrangerede for en

Mellemstemme

med

Guitar-Accompagnement

af

A. EGGERS.

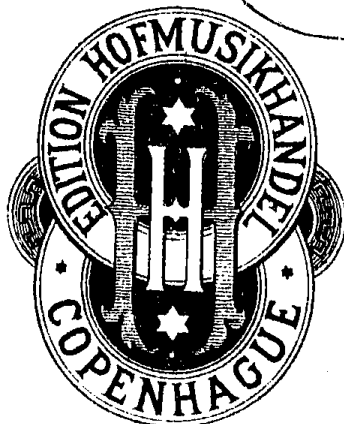
KJØBENHAVN.

Kgl. Hofmusikhandel.

(HENRIK HENNINGS.)

Forlag og Ejendom.

Indhold.

N ^o 1.	W. A. Mozart: Ständchen aus „Don Juan“	Pag. 4.
“ 2.	L.v. Beethoven: Sehnsucht.	“ 6.
“ 3.	Fr. Schubert: Haidenröslein.	“ 7.
“ 4.	F. Mendelssohn-Bartholdy: Venetianisches Gondellied.	“ 8.
“ 5.	Rob. Schumann: „Allnächtlich im Traume seh' ich dich.“	“ 10.
“ 6.	Rob. Franz: Widmung.	“ 11.
“ 7.	Fr. Liszt: „Es muss ein Wunderbares sein.“	“ 12.
“ 8.	Les Compagnons de la Marjolaine. (Chanson flamande).	“ 13.
“ 9.	Le célèbre Menuet d'Exaudet.	“ 14.
“ 10.	Chanson à danser.	“ 16.
“ 11.	Les trois princesses. (Chanson de la Franche-Comté).	“ 18.
“ 12.	Un mazzo di fiori. (Canzone napolitana).	“ 20.
“ 13.	Tarantella. “ “	“ 22.
“ 14.	„Drunghe drunghete!“ “ “	“ 24.
“ 15.	Barcarola lombarda.	“ 26.
“ 16.	La Flor de la Canela. (Cançion andaluza)	“ 27.
“ 17.	La Manola. “ “	“ 28.
“ 18.	El Sol de Madrid. “ “	“ 30.
“ 19.	Serenata española.	“ 32.
“ 20.	C. M. Bellman: Fredmans Epistel N ^o 58.	“ 33.
“ 21.	“ “ “ “ “ 29.	“ 34.
“ 22.	“ “ “ “ “ 82.	“ 36.
“ 23.	“ “ Fredmans Sång “ 16.	“ 38.
“ 24.	“ “ “ “ “ 17.	“ 39.
“ 25.	“ “ “ “ “ 21.	“ 40.

Nº 1. Ständchen aus „Don Juan.“

W. A. Mozart.

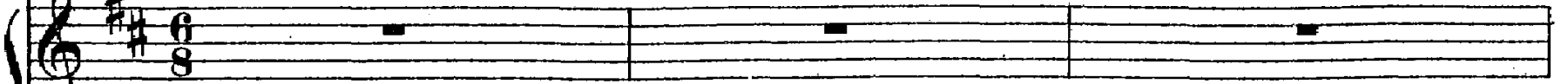
Allegretto.

Mandolin eller
Violin pizz.

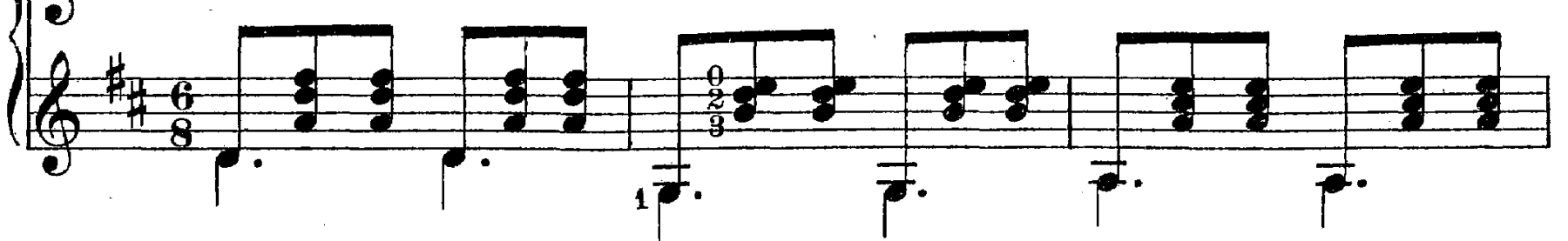

Allegretto.

Sang.

Guitar.

1. Horch' auf den Klang der Zi - ther! und
Au - ge gleicht der Son - ne; dem

öff - ne mir das Git - ter, o lin - dre mei - ne
Ho - nig - seim dein Mund, o mach', du mei - ne

Pein und lass mich glück - lich sein!
Won - ne, mir bald mein Glü - cke kund!

Lässt du mich trost - los
Magst du auch zor - nig

fle - - hen, so macht ein ra - scher Tod Hart -
schi - - nen, was gilts, du hast mich lieb?

herz' - ge, sollst es se - - hen, das En - de mei - ner
lass mich nicht län - ger wei - - nen, komm, lo - ser Her - zens -

Noth!
dieb!

1. 2.
1. 2. Dein

Nº 2. Sehnsucht.

Andante poco Adagio.

L. v. Beethoven.

Sang.

1. Nur ————— wer die Seh - - sucht kennt,
2. Ach! ————— der mich liebt und kennt

Guitar.

p

weiss was ich lei - - de! Al - lein ————— und ab - ge -
ist in der Wei - - te. Es schwin - - delt mir, es

cresc.

trennt von al - - ler Freu - de, ————— seh' ————— ich an's
brennt mein Ein - - ge - wei - de. ————— Nur ————— wer die

f *p*

Fir - - ma - ment nach je - ner Sei - - te.
Sehn - - sucht kennt, weiss was ich lei - - de! (Goethe.)

No 3. Haidenröslein.

Lieblich.

Fr. Schubert, Op. 3. No 3.

p

1. Sah ein Knab' ein Rös - lein steh'n, Rös - lein auf der Hai - den,
 2. Kna - be sprach: ich bre - che dich, Rös - lein auf der Hai - den!
 3. Und der wil - de Kna - be brach's Rös - lein auf der Hai - den,

p

p

war so jung und mor - gen - schön, lief er schnell, es nah zu seh'n,
 Rös - lein sprach: ich ste - che dich, dass du e - wig denkst an mich,
 Rös - lein wehr - te sich und stach, half ihr doch kein Weh und Ach,

p

cresc. *p nachgebend*

sah's mit vie - len Freu - den. Rös - lein, Rös - lein, Rös - lein roth,
 und ich will's nicht lei - den. Rös - lein, Rös - lein, Rös - lein roth,
 musst' es e - ben lei - den. Rös - lein, Rös - lein, Rös - lein roth,

cresc. *p*

wie oben

Rös - lein auf der Hai - den.
 Rös - lein auf der Hai - den.
 Rös - lein auf der Hai - den. (Goethe.)

mf

Nº 4. Venetianisches Gondellied.

F. Mendelssohn-Bartholdy.

Allegretto non troppo.

Wenn durch die Piazz-zet - ta die
 A - bendluft weht, dann weisst du, Ni - net - ta, wer war - tend hier steht, du
 weisst, wer trotz Schlei - er und Mas - ke dich kennt; du weisst, wie die Sehn-sucht im
 Her - zen mir brennt, wie die Sehn-sucht im Her - zen mir brennt.
 Ein Schif - fer - kleid trag' ich zur sel - bi - gen
 Zeit, - und zit - ternd dir sag' ich: das Boot ist be - reit, das Boot ist be

pp
f
sf
p
cresc.
f
dim.
pp
dim.
pp

poco a poco cresc.

reit. O komm jetzt, wo Lu - nen noch Wol - ken um - zieh'n, — o

pp *cresc.*

sf *cresc.* *sf* *p*

komm jetzt, — o komm jetzt! lass durch die La - gu - nen, Ge -

f *cresc.* *p*

sf *dim.*

lieb - te, uns flieh'n, durch die La - gu - nen, Ge - lieb - te, uns

f *p*

pp

flieh'n! Wenn durch die Piazzet - ta die

pp

A - bend-luft weht, dann weisst — du, Ni - net - ta, wer

war - - tend hier steht. (Nach Th. Moore.)

Nº 5., „Allnächtlich im Traume seh' ich dich.“

Rob. Schumann, Op. 48. Nº 14.

p

1. All - nächt - lich im Trau - me seh' ich dich und
2. Du sieh - est mich an weh - mü - thig - lich und

se - he dich freund - lich, freund - lich grü - ssen, und
schüt - telst, schüt - telst das blon - de Köpf - chen, aus

ritard.

laut auf - wei - nend stürz ich mich zu dei - nen sü - ssen Fü - ssen.
dei - nen Au - gen schleichen sich die Per - len Thrä - nen - tröpf - chen.

pp

3. Du sagst mir heim - lich ein lei - ses

Wort, und giebst mir den Strauss, den Strauss von Cy - pres - sen. Ich wa - che

auf - und der Strauss ist fort, und's Wort hab' ich ver - ges - sen. (Aus „Dichterliebe“ von Heine.)

No 6. Widmung.

Andante con moto.

Robert Franz, Op. 14. No 1.

Innig.

O dan-ke nicht für die-se Lie-der, mir ziemt es, dank-bar dir zu
 sein. Du gabst sie mir, ich ge-be wie-der, was jetzt und einst und
 e-wig dein. Dein sind sie al-le ja ge-we-sen, aus
 Dei-ner lie-ben Au-gen Licht hab' ich sie treu-lich
 ab-ge-le-sen, kennst Du die eig-nen Lie-der
 nicht? kennst Du die eig-nen Lie-der nicht?
 (Wolfgang Müller.)

Nº 7. „Es muss ein Wunderbares sein.“

Schwebend.

Fr. Liszt.

p
Es muss ein Wun - der - ba - res sein ums

pp

Lie - ben zwei - er See - len, sich schliessen ganz ein - an - der ein, sich

rit.
nie ein Wort ver - heh - len, und Freud und Leid und Glück und

dolce
Noth so mit ein - an - der tra - gen, so mit ein -

poco rit. e

dolce
an - der tra - gen, vom er - sten Kuss bis in den Tod sich

cresc.

smorz. **Langsamer.**
nur von Lie - be sa - gen, sich nur von Lie - be sa - gen.

pp rit. *pp*

*) Den dybe E Streng stemmes ned i D.

N° 8. Les Compagnons de la Marjolaine.

Marjolaines Kammerater.

Allegretto.

The musical score is written for piano and voice. It begins with a piano introduction in 6/8 time, marked 'Allegretto'. The piano part features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, with dynamic markings of *f* and *p*. The vocal line enters with the first verse, which is repeated four times. The lyrics are in French and Danish. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and rhythmic patterns. The score includes dynamic markings such as *f*, *p*, and *sf*, and articulation marks like accents and slurs.

1. Qu'est - ce qui passe i - ci si
1. Høem gaar for - bi saa sent i

tard Com - pa - gnons de la Mar - jo - lai - ne. Qu'est - ce qui
Kvæld? Fug - len syn - ger om Mar - jo - lai - ne, Høem gaar for -

passe i - ci si tard Gai, gai, des - sus le quai?
bi saa sent i Kvæld? Kling, klang! Nat - ten er lang.

2.

Ce sont les chevaliers du guet,
Compagnons de la Marjolaine,
Ce sont les chevaliers du guet,
Gai, gai, dessus le quai.

3.

Que demandent ces chevaliers,
Compagnons de la Marjolaine,
Que demandent ces chevaliers,
Gai, gai, dessus le quai?

4.

Une fillette à marier,
Compagnons de la Marjolaine,
Une fillette à marier,
Gai, gai, dessus le quai.

2.

Tys, det er Slottets Nattevagt,
Fuglen synger om Marjolaine,
Tys, det er Slottets Nattevagt,
Kling, klang! Natten er lang.

3.

Hvi drager Vagten ud i Kvæld?
Fuglen synger om Marjolaine,
Hvi drager Vagten ud i Kvæld?
Kling, klang! Natten er lang.

4.

Vagten gör Jagt paa Piger smaa,
Fuglen synger om Marjolaine
Vagten gör Jagt paa Piger smaa,
Kling, klang! Natten er lang!

N° 9. Le célèbre Menuet d'Exaudet.

Menuet.

Allegretto.

f *p* *p* *p* *p* *p* *p* *p*

VII. Pos. 0 1 1 1 4 3 1 0 3

rit. *a tempo* *tr*

rit. *a tempo* *tr*

rit. *tr*

p *tr* *p* *p*

Cet é - tang Qui s'é - tend Dans la plai - ne
Lil - le Aa, Bøl - ger smaa, Flyd kun ro - lig,
a tempo

Ré - pète au sein de ses eaux Les ver - do - yants or - meaux, Où le pam - pre s'en -
Træ - et som ved Bred - den staaer, Høis Bla - de Bøl - gen naar, For Fa - rer skær - mer

chaî - no, Un ciel pur, Un a - zur Sans nu - a - ges
tro - lig, I dit Spejl U - den Fejl Him - len smi - ler,

Vi - ve - ment s'y ré - flé - chit, Le ta - bleau s'en - ri - chit D'i - ma - ges.
Ren og blaa for Sky - er fri i sa - lig Po - e - si den hvi - ler.

Mais tan - dis que l'on ad - mi - re, Cette onde où le ciel se
Ak vort Liv er lig den Bøl - ge, Ef - ter Sol - skin Stor - me

tr

mi - re Un zé - phir Vient ter - nir Sa sur - fa - ce:
 føl - ge Ze - phyrs Bud slet - ter ud Lyk - ken, Fre den

D'un souffle il con fond les traits L'é - clat de tant d'ob - jets S'ef - fa -
 Bøl - ger, som saa stil - le gled Nu fre - mad ha - ster vred mod E - vig -

rall. *a tempo*

ce. Cet é - tang Qui s'é - tend Dans la plai - ne
 he - den. Lil - le Aa, Bøl - ger smaa, Flyd kuu ro - lig,

Ré - pète au sein de ses eaux Les ver - do - yants or - meaux, Ou le pam - pre s'en -
 Træ - et som ved Bred - den staa, Hvis Bla - de Bøl - gen naar. For Fa - rer skær - mer

tr *rit.* *a tempo* *tr*

chai - ne, Un ciel pur, Un a - zur Sans nu - a - ges
 tro - lig, I dit Spejl U - den Fejl Him - len smi - ler,

Vi - ve - ment s'y ré - flé - chit Le ta - bleau s'en - ri - chit D'i - ma - ges.
 Ren og blaa for Sky - er fri i sa - lig Po - e - si den hvi - ler.

N° 10. Chanson à danser.

Danseuse.

Allegretto moderato.

(Capo-tasto ad libitum)

mf

1. Ma fil - le, veux - tu un bou - quet? Ma fil - le,
1. Dat - ter - lil, har i - gen Du grædt? Skal jeg Dig

p

veux - tu un bou - quet? De mar - jo - laine ou de mu -
pluk - ke en Bu - ket? Blom - ster til Glæ - de, Blomst til

guet, De mar - jo - laine ou de mu - guet? Non,
Pryd, Lil - lie - kon - val og Hjer - tens - fryd? Nej,

non, non ma mè - re non, Ce n'est point là ma ma - la -
nej. lil - le Mo - der kær, Ej Blom - ster hjæl - pe kan din

di - ø: gai, gai Quel - le mè - re j'ai Qui n'en - tend
Dat - ter. Ak, ak Sor - gen er saa svær, Kun den som

pas le bon-heur de sa fil - le, gai, gai, Quel - le mè - re
læn - ges min Smer - te fat - ter. Nej, nej lil - le Mo - der

j'ai Qui n'en - tend pas le bo - bo que j'ai.
kær, Du ved ej Raad for den Sorg, jeg bær!

2.

! Ma fille, veux-tu un bonnet? !
! De fine toile de Cambray? !
Non, non, non, ma mère, non,
Ce n'est point là ma maladie:
Gai, gai, quelle mère j'ai
Qui n'entend pas le bonheur de sa fille,
Gai, gai, quelle mère j'ai
Qui n'entend pas le bobo que j'ai.

3.

! Ma fille, veux-tu un mari? !
! Qui soit bien fait, qui soit joli? !
Oui, oui, oui, ma mère, oui,
Car c'est bien là ma maladie:
Gai, gai, quelle mère j'ai
Elle entend bien le bonheur de sa fille,
Gai, gai, quelle mère j'ai
Elle entend bien le bobo que j'ai.

2.

Datterlil, vil Du smykkes fin?
Ønsker Du Dig et Hovedlin?
Virket af Silketraad og Guld
Straalende rigt og underfuld?
Nej, nej, lille Moder kær
Et Lin ej hjælpe kan din Datter,
Ak, ak, Sorgen er saa svær,
Kun den som længes, min Smerte fatter,
Nej, nej, lille Moder kær,
Du ved ej Raad for den Sorg, jeg bær!

3.

Datterlil, sig, hvad hjælpe kan -
Ønsker Du Dig en Ægteemand?
En, som er stærk og smuk og kæk,
En, som Dig fører langt, langt væk?
Aa, ja, lille Moder kær,
En Mand kan hjælpe flux din Datter,
Ak, ak, ingen Sorg er svær
Og den som elsker, min Glæde fatter,
Ak, ak, lille Moder kær,
Du veed dog Raad for den Sorg, jeg bær!

N° 11. Les trois princesses.

De tre Prinsesser.

Allegretto moderato.

1. Der-rier' chez mon pè - re (Vo - le, vo - le mon coeur vo - le)
1. Hjem - me hos min Fa - der (Kling - ge - ling! flyv min Tan - ke)

Der - rier' chez mon pè - re y'a un pom - mier doux;
Hjem - me hos min Fa - der Staar en A - bild grøn

Tout doux et iou tout doux
Saa skön saa grön saa skön

et iou y'a un pom - mier doux.
saa grön Staar en A - bild grøn.

2.

Trois belles princesses
(Vole, vole mon coeur vole)
Trois belles princesses
Sont couchées dessus
! Tout doux et iou !
Sont couchées dessus.

2.

Sad da tre Prinsesser
(Klingeling! flyv min Tanke.)
- Dejlige Prinsesser
Slumrende i Lön
! Saa skön, i Lön !
Under den Abild grøn.

3.

Ça, dit la première,
 (Vole, vole mon coeur vole)
 Ça, dit la première,
 Je crois qu'il fait jour
 !: Tout doux et iou :!
 Je crois qu'il fait jour.

4.

Ça, dit la seconde,
 (Vole, vole mon coeur vole)
 Ça, dit la seconde,
 J'entends le tambour
 !: Tout doux et iou :!
 J'entends le tambour.

5.

Ça, dit la troisième,
 (Vole, vole mon coeur vole)
 Ça, dit la troisième,
 C'est mon ami doux
 !: Tout doux et iou :!
 C'est mon ami doux.

6.

Il va-t-à la guerre
 (Vole, vole mon coeur vole)
 Il va-t-à la guerre
 Combattre pour nous
 !: Tout doux et iou :!
 Combattre pour nous.

7.

S'il gagne bataille
 (Vole, vole mon coeur vole)
 S'il gagne bataille
 Aura mes amours
 !: Tout doux et iou :!
 Aura mes amours.

8.

Qu'il perde ou qu'il gagne,
 (Vole, vole mon coeur vole)
 Qu'il perde ou qu'il gagne,
 Les aura toujours
 !: Tout doux et iou :!
 Les aura toujours.

3.

Mælede den Første
(Klingeling! flyv min Tanke)
Mælede den Første:
Snart det vorder Dag
 !: *Saa skön, i Lön :!*
Under den Abild grön.

4.

Eja, sa' den Anden
(Klingeling! flyv min Tanke)
Eja, sa' den Anden
Hör' I Trommens Slag?
 !: *Saa skön, i Lön :!*
Under den Abild grön.

5.

Sidst den Tredie talte:
(Klingeling! flyv min Tanke.)
Sidst den Tredie talte:
Nu min Ven er nær.
 !: *Saa skön, i Lön :!*
Under den Abild grön.

6.

Han i Krigen drager
(Klingeling! flyv min Tanke.)
Han i Krigen drager,
Han min Farve bær
 !: *Saa skön, i Lön :!*
Under den Abild grön.

7.

Hvis han Slaget vinder
(Klingeling! flyv min Tanke.)
Hvis han Slaget vinder
Hörer jeg ham til
 !: *Saa skön, i Lön :!*
Under den Abild grön.

8.

Men selv om han taber
(Klingeling! flyv min Tanke.)
Men selv om han taber
Jeg ham elske vil
 !: *Saa skön, i Lön :!*
Under den Abild grön.

Nº 12. Un mazzo di fiori.

Buketten.

Moderato.

p

1. Io tengo un maz - zo - li - no oh, il bel - l'o - do - re che
1. Tör jeg, Sig - no - ra, Dem by - de Blot den - ne lil - le Bu -

dà! Io tengo un maz - zo - li - no oh, il bel - l'o - do - re che
ket? Mon den vil Hjer - tet fry - de? Se dog, aa se dog, hvor

dà! Si - gno - ri - na va dil - lo a mam - má, che il com - pras - se ch'è scel - to ogni
net. Men, Sig - no - ra, De maa væ - re rar, Sig til Mo'r kun, den er fra en

con grazia

fio - - re, sa - rà scù - sa per fa - re all'a - mo - re, per fa - re all'a -
Fri - - er, Som med Ti - den nok Her - re - mand bli - 'er, Pas paa, hvad De

*rall.**a tempo*

mo - ro bur - lan - do a pa - pà! Si - gno - ri - na, va dil - lo a mam -
si - ger, sig In - tet til Fa'r! Men, Sig - no - ra, De maa væ - re

*rall.**pp**p*

mà, che il com - pras - se ch'è scel - to ogni fio - - re, sa - rà
rar, Sig til Mo'r kun, den er fra en Fri - - er, Som med

con grazia

scu - sa per fa - re all'a - mo - re, per fa - re all'a - mo - re bur - lan - do a pa -
 Ti - den nok Her - re - mand bli 'er, Pas paa hvad De si - ger, sig In - tet til

rall.
pp

1-4. *a tempo*

pà!
 Fa'r!

mf

5.
 pà!
 Fa'r!

f
mf

2.
 l: Mi manca la cestina,
 Che in fresco li terrà!:
 Signorina. . . e. t. c.

3.
 l: L'ho colto dal giardino,
 Oh il bell'odore che dà!:
 Signorina . . . e. t. c.

4.
 l: Ora che andate in villa
 Portate questo quà!:
 Signorina . . . e. t. c.

5.
 l: Per dentro alla carrozza
 Che bell'odore darà!:
 Signorina. . . e. t. c.

2.
 Tag af Buketten en Lilje
 Plant den i Haven i Nat
 Den er saa ren som min Vilje
 Den er saa rank som min Skat.
 Men, Signora, De maa være rar,
 Sig til Mo'r kun den er fra en Frier - o. s. v.

3.
 Jeg har paa Marken den plukket
 Plukket, imedens jeg sang
 Ak, men - Signora - jeg sukked -
 Sukkede ogsaa en Gang.
 Men, Signora, De maa være rar,
 Sig til Mo'r kun, at det er en Frier - o. s. v.

4.
 Skal De ej ud at spadser
 - Aa maa jeg følge Dem lidt
 Blot et Minut - ikke mere,
 Blot et Par Hundrede Skridt.
 Men, Signora, De maa være rar,
 Sig til Mo'r kun, at det er en Frier - o. s. v.

5.
 Træthed De ikke skal frygte
 Se! her er Vognen, min Skat!
 Elskede, kom lad os flygte -
 Flygte! aa! flygte inat!
 Men, Signora, De maa være rar,
 Sig til Mo'r kun, at det er en Frier - o. s. v.

Nº 13. Tarantella.

Tarantel.

Allegro assai.

1. E la lu - na mmie - zo ma - re, Mam - ma
 1. Se, hvor dej - lig Maa - nen skin - ner, Lil - le

mia, ma - ri - te - me tu. „Io non ag - gio ché te
 Mo'r, aa skaf mig en Mand. Ja, naar jeg en Med - gift

da - re, Fi - glia mia, pen - sa - ce tu, Ca si te
 fin - der, Skal jeg gö - re hvad jeg kan. Men en

dongo un cu - se - to - re Lu cuse - to - re non fa pe
 Kjo - le kun jeg ej - er Og det er dog vel for

tte. Sem - pe va è sem - pe ve - ne L'a - co
 lidt. Let det gaar skönt svært det kom - mer, Jeg har

mma - no sem - pe te - ne, Si lle vo - ta la fan - ta -
al - tid tom - me Lom - mer, Men, hvis blot din El - sker

si - a Pi - glia e sco - sa la fi - glia mia.
vo - ver Maa I flyg - te, i - mens jeg so - ver! *Fine.*

2.

E la luna mmiezo mare -
Mama mia, mariteme tu!
„Figlia mia, chi t'aggio a dare?“
Mama mia, pensace tu!
„Si te dongo un scarparo,
Lu scarparo non fa pe tte,
Sempe va è sempe vene,
Semp' a forma mmano tene,
Si lle vota la fantasia,
Amena ncapo, o figlia mia?“

3.

E la luna mmiezo mare -
Mama mia, mariteme tu!
„Figlia mia, chi t'aggio a dare?“
Mama mia, pensace tu!
„Si te dongo un marenaro,
Lu marenaro non fa pe tte,
Sempe va è sempe vene,
Lu temone mmano tene,
Si lle vota la fantasia,
Amena ncapo, o figlia mia.“

2.

Se, hvor dejlig Maanen skinner,
Lille Mo'r, aa skaf mig en Mand,
- Ja, naar jeg en Medgift finder
Skal jeg gøre hvad jeg kan.
Tyve Shawler har jeg ejet,
Og nu ejer jeg kun et,
Let det gaaer, sköndt svært det kommer,
Jeg har altid tomme Lommer.
Men hvis blot din Elsker vover,
Maa I flygte, imens jeg sover!

3.

Se, hvor dejlig Maanen skinner,
Lille Mo'r, aa skaf mig en Mand,
- Ja, naar jeg en Medgift finder
Skal jeg gøre hvad jeg kan.
Vil Du ha' en Sömandsgut
En Fyr, som ejer meget lidt,
Let det gaaer og let det kommer,
Han har altid tomme Lommer.
Vil Du ha' ham, strax han vover
Dig at stjæle, imens jeg sover!

N° 14., „Drunghe drunghete!“

„Saa kom.“

Allegretto affettuoso.

espress.

1. La fo - ro - set - ta mi - a mi vie - ne a far la spi - a, e
1. Du Smaa, som lyt - ter ban - ge Til mi - ne gla - de San - ge, Saa

dol. e poco rall. a tempo
drun - ghe drun - ghe drun - ghe - te, co - stei mo - rir mi fa Dor - men - do mi tro -
kom, saa kom, naa kom saa da! Og pin mig ik - ke mer. Nu gaar jeg, jeg vil

va - va, il co - re mi ru - ba - va e drun - ghe drunghe drun - ghe - te la
so - ve, Saa tör Dudet vel vo - ve. Saa kom, saa kom, naa kom saa da, Ej

dol. e poco rall. a tempo
vi - ta mia sen va! Per - chè sei tan - to ca - ra, e poi sei tan - to a -
Fa - re mer Du ser! Hvor - for vil Du Dig fjer - ne? Du vil jo dog saa

cresc.
ma - ra? e drun - ghe drunghe drunghe - te il tuo bel cor mi dà! — Far -
ger - ne, Saa kom, saa kom, naa kom saa da, Hö - rer Du, hvor jeg be'er! Du

dolce
fal - la mia d'ar - gen - to che vo - li al par del ven - to ci ho qui ro - se e ga -
Som - mer fugl, som svinger Dig let paa Søl - ver - vinger, Se her er Blom - sten,

rall. *a tempo animato* *stentando*

ro - fa - ni, vie - ni afferrar ti fa! Fannì, va pian, Fannì, va pian, giù giù la
 flyv her hen, Min lil - le Hjer - te - ven! Vær ej saa stolt og knejs ej saa, Se ej saa

a piacere *animato* *stentando*

man giù giù la man Fan - nì, va pian, Fan - nì va pian, giù giù la
 koldt, smaat, smaat Du Smaa, vær ej saa stolt og knejs ej saa, Se ej saa

a piacere *molto vivace*

man, giù giù la man un ba - cio so - lo non è lon - tan! si l
 koldt, smaat, smaat Du Smaa, Snart er Du fan - get i mi - ne Garn! ja!

colla parte

2.

Deh! un bacio, uno solo
 Sia premio al mio duolo!
 E drunghe drunghe drunghete,
 Fannì non ti scostar!
 Deh! accostati un poco,
 Deh smorza il mio foco -
 E drunghe drunghe drunghete,
 Fannì più non m'urtar!
 Oh! quanto sei bella!
 Mi sembri una stella!
 E drunghe drunghe drunghete.
 Il tuo bel cor mi dà!
 Non essere ritrosa!
 Non farmi la vezzosa!
 E drunghe drunghe drunghete,
 L'ansia penar mi fa!
 †: Fannì va pian †!
 †: Giù, giù la man †!
 Vedi che il bacio non è lontan!

2.

Som Løn dit Hjertes Sanger
 Et Kys jo kun forbanger,
 Saa kom, saakom, naa kom saa da!
 Kan Du min Sang forstaa?
 Betænk Dig ikke, Søde,
 Men flyv mig glad imøde,
 Saa kom, saa kom, naa kom saa da,
 Du flyver, jeg maa gaa!
 Du som en Stjerne blinker
 Og fra det Fjerne vinker
 Saa kom, saa kom, naa kom saa da,
 Kan Du mig ej forstaa?
 Hvor nænner Du at smerte
 Mit elskovs varme Hjerte.
 O vær barmhjertig, flyv her hen
 Min lille Hjerteven.
 †: Vær ej saa stolt og knejs ej saa,
 Se ej saa koldt, smaat, smaat Du smaa, †!
 Snart er Du fanget i mine Garn! - ja!

N° 15. Barcarola lombarda.

Lombardisk Barcarole.

Allegretto con moto.

p

1. Dim-mi o bel - la — se il tuo co - re — Prova an -
 1. Tændtes al - drig i dit Hjer-te — El-skovs

ch'esso il dolce ar - do - re che il mio se - no — con-tur bò ! — Dillo a
 ly - se Ung-doms - kjer-te; Har Du al - drig følt hin Smer-te Som for-

me, perch' io — nol so! E, se non m'a - mi an - co - ra, Non
 vol - der Fryd og Ve? O, giv mig dog et Svar en-gang, Gör

tor - mi ogni spe - ran - za L'a man - te che t'a
 Pi - nen kort, gör Fre - den lang. Jeg bær min El - skov

cresc.

do - - - ra Non chie - - de al - tra mer - cè!
 frem i Sang, Kan Du min Læng-sel ej se?

2. 2.

Dimmi, o cara, se tu senti
 Uno sol di quei tormenti
 Che mi turbano il pensier.
 Dillo a me, ma dimmi il ver!
 E', se non m'ami — etc.

Aldrig, aldrig skal jeg glemme
 Lyden af Din søde Stemme
 Den kan al min Vildskab tæmme,
 Du, min lyse, milde Fe!
 O! giv mig dog o.s.v.

Nº 16. La Flor de la Canela.

Den skønneste Pige.

Allegretto.

(Capo-tasto paa 3^{die} Baand.)

1. Si me
1. Sög mit

pier-do, — que me bus quen hácia el sol del — me-dio di - a, don-de
Skjul hvor — alt er stil - le — Mel-lem høj-e — Palmer vil - de, Der mit

na - cen — las mo - re - nas — y don - de la — sal se cri - a; Ay! mo -
mör-ke - bru-ne Bæ - ger — lif-ligt den, der — sö-ger kvæger. Ja! Den

a piacer rall. piu animato

re-na, mo-re-na, mo-re-na de mi co-ra-zon, da - me un abra - zo y hasta la o-ra-
net-te koket-te Bru-net-te ei let er at faa. Sög i det dunk-le, hvor Gre - ne - ne

cion, no te nie - gues ni - ña, por a-mor de Dios. Dios.
flet - te sig, Sög, naar paa Him - me-len Stjernerne staa. Tempo I. staa.

2.

Aquel hombre que se muere
Sin amar á una morena
Se vá de este mundo al otro
Sin saber lo que canela;
Ay! morena.... etc.

Sög mig, medens Du kan söge,
Elsk mig, medens Du kan spöge,
Hvis Du aldrig mig har favnet,
Har den störste Fryd Du savnet.
Ja! Den nette o.s.v.

Nº 17. La Manola. Manola.

Allegro brillante.

1. An - cha fran - ja de ve - llu - do en la ter -
 1. In - tet Sted' paa Jord man fin - der Ma - ge til

cia - da man - ti - lla ai - re re - cio
 Yu - de, Gratie i Dan - sen Som hos Spa - niens

ges - to cru - do so - be - ra - na pan - to -
 skön - ne Kvin - der Let de vin - der Pri - sen,

morendo con brio

rri - lla. Al - ma a - troz sal Es - pa -
 Kran - sen. Ja, jeg el - sker la Es - pa -

3048

ñō - la (grito) Al - za ola! va - le un mun - do mi Ma - -
 ñō - la (Raab) Al - za ola! Naar hun dan - ser la Ma - -
 no - la va - le un mun - do mi Ma - - no - la.
 no - la! Naar hun dan - ser la Ma - - no - la!
 (grito) Alza ola! Alza ola!
 (Raab) Alza ola! Alza ola!

2.

Que calia, y como cruje
 Si baila jota ó fandango!
 Y que brio en cada empuje!
 Y que gloria de remango
 A la más leve cabriola
 Alza ola!
 ¶ Vale un mundo mi manola. ¶

3.

Con primor se calza el pié
 Digno de regio tapiz
 Y que dulce no se qué
 En aquella sicatriz
 Que tiene junto á la gola!
 Alza ola!
 ¶ Vale un mundo mi manola. ¶

2.

Se hvor kækt hun Skørtet svinger,
 Let som en Knipling flagrer Mantillen.
 Dansen laaner hende Vinger,
 Stolt i Holdning, Staal i Viljen
 Som en Dronning la Espanola
 Alza ola!
 ¶ Förer sig i la Manola. ¶

3.

Elskovs Glöd i Hjertet tænder
 Södt Danserinden, se hvor hun svæver,
 Hendes blöde, hvide Hænder
 Slöret sænker, Slöret hæver.
 Ja, jeg elsker la Española
 Alza ola!
 ¶ Naar hun danser la Manola! ¶

Nº 18. El Sol de Madrid.

Solen fra Madrid.

Allegro.

1. Ma - ru - ja por - tus o - jue - los die - ra yo tó mi par -
 1. Klar som So - len, - skónne Pi - ge, straaler Du saa un - der -

ne die - ra mi vi - a y mi fa - ma por ya - mar - me tu ga -
 fuld, - For et Blik fra - di - ne Ój - ne Gav jeg ger - ne alt mit

che, por ya - mar - me tu ga - che. - Ma - ru - ja por - tus o -
 Guld, Gav jeg ger - ne alt mit Guld. - Klar som So - len, - skónne

jue - los die - ra yo tó mi par - ne - die - ra mi vi - - a y mi
 Pi - ge, straaler Du saa un - der - fuld, - For et Blik fra - di - ne

fa - ma por ya - mar - me tu ga - che por ya - mar - me tu ga -
 Ój - ne, Gav jeg ger - ne alt mit Guld Gav jeg ger - ne alt mit

che. - Que eres tu mu San - dun - gue - ra mu re - mo - na y re - sa
 Guld. - Selv om alt jeg skul - de mis - te, Selv om Hjertet skul - de

3048

la — y te ya-man la jer - mo - sa en la tie-rra de la
 bri - ste Alt jeg gav naar blot jeg vid - ste At Du var mig tro og

sal pu-ña - là (grito) y es ver - da pu - ña - là (grito) y es ver -
 huld. Du er skön (Raab) skön som Solen! Du er skön (Raab) skön som

da tos los di - as, tos los di - as, pues dis - po ner de mi
 Solen! skön som So-len, ja som So - len! Og saa læn-ge Hjer - tet

vi - a, pues die - po - ner de mi vi - a, pues dis - po ner de mi
 banker, le - ver Du i mi - ne Tan-ker, ja, saa læn-ge Hjer - tet

vi - a pues dis - po - ner de mi vi - a.
 banker, le - ver Du i mi - ne Tan-ker.

2.
 ||: Cuando sales a la Caye
 Y te encaminas ar prao
 No guea vicho viviente
 Que no se gue e estasiào ||
 Y por eso toito er mundo
 Te yama er Sò de Madri
 Marujiya, Salerosa
 Y la mosa mas bari
 Puñala y es verda e.t.c.

2. *f*
 ||: Naar Du viser Dig paa Gaden,
 Alle standse sine Skridt,
 Man et Navn Dig gav, Du Smukke,
 Se dog! „Solen fra Madrid!“
 Som en Sol dit Aasyn skinner
 Let Du Alles Hjerter vinder,
 Du, den Dejligste blandt Kvinder,
 Du som smile kan saa blidt,
 Du er skön som Solen! o.s.v.

Nº19. Serenata española.

Spansk Serenade.

Andante.

p dolce

1. La mi - a don - ce - lla, Be - lla y pu - ra, Te
1. Et Maal har mi - ne Dröm - me, Var - me og öm - me, I

pi - do te es - pe - - ro Ven - ga à mi. Que be - lle - za, que dul -
blö - de milde Ström - me Bøl - ge de mod Een. Mod den Dej - lig - ste paa

zu - ra, Que be - lle - za, que dul - zu - ra! — La mi - a don - ce - lla,
Jor - den, Mod den Dej - lig - ste paa Jor - den! — Et Maal har mi - ne Dröm - me,

ritard. a tempo

Be - lla y pu - ra. Te pi - do te es - pe - ro Ven - ga à mi.
Var - me og öm - me. I blö - de milde Ström - me Bøl - ge de mod Een.

2.

Et Maal har mine Tanker,
Höjt de sig ranker,
Hvor vide end de vanker
Standser dog ved Een,
Ved den Dejligste paa Jorden!
Et Maal har mine Tanker, o.s.v.

3.

Höjt lyde mine Sange,
Vidt over Vange
De klinge for saa Mange,
Gælde dog kun Een
For den Dejligste paa Jorden!
Höjt lyde mine Sange, o.s.v.

N° 20. Fredmans Epistel N° 58.

Öfver Kilberg, Bacchi man och Ordens-Officiant i Templet.

Elegi.

Menuetto.

C. M. Bellman.

1. Hjer-tat mig klämmer, sorg-ligt jag stämmer qvin-ten på min fi - ol. Pling, plang!
 2. Him-mel, e-län-de! på en bordsän-de står ett ut-druccit glas. Pling, plang!
 3. Jag vill framstulta, klap-pa och bul-ta, fins in-gen menska här? Pling, plang!
 4. Nå, som jag skådar, Cha-ron be-bå-dar mig på sin svarta elf, Pling, plang!

Lju - set ut-brun-nit, gla - set ut - run-nit; ej fins en en-da stol. Kling, klang!
 Och på ta - pe - ten hän - ger trum-pe - ten; ack, sor-ge - ligt ka - las! Kling, klang!
 In - gen i hu - set, kullstjelpt står kru-set; hvad är det, som står der? Kling, klang!
 Så vill jag glömma fla - skan att töm-ma, och hän-ga upp mig sjelf. Kling, klang!

Krog-dörrn står på gaf-vel, mi - na brö-der, och der bak-om di-sken ligger dö-der,
 Bort - nas der i hör-net, der på spi-ken, hän - ger sorgligt he - la jul-mu-si-ken,
 Ö - let är ur tun-nan allt ut - run-nit; stån - kan, tror jag, dö - den ock har funnit.
 Far då väl, o verld, med all din sna-ra! Brän - vins-förbudet må nu gerna va-ra.

Kil - berg, ack! mitt hjerta i mig blö-der! Klingeli! plingeli! klingeli plang!
 Kil - berg nu med dö-den är bort - vi - ken. Klingeli! plingeli! klingeli plang!
 Ja, vas - ser - ra! han den töm-ma hun-nit. Klingeli! plingeli! klingeli plang!
 Kil - berg står nu blanden eng-la - ska - ra. Klingeli! plingeli! klingeli plang!

Nº 21. Fredmans Epistel Nº 29.

Till de Förnåma.

Tempo di menuetto.

1. Mo-vitz, tag di-na pin-nar! På templets hö-ga tin-nar; Klang, pinn'i vädret,
2. Fröknarna le och lä-spa, de fry-sa och de gå-spa. Klang, stäm och ramla,

Plang, pinn' på läd-ret! Klang, plang, klang, plang! Pu - kor-na ställ till ven-ster; opp
Plang, slå och skramla. Klang, plang, klang, plang! Ers nåd på al-la sä-ten, och

dör-rar och fen-ster! Klang, Fröjas min-ne, Plang, fäll din pin-ne, Klang, plang, klang, plang!
främmande lä-ten. Klang, sväng med pinnen, Plang, på pukskinnen, Klang, plang, klang, plang!

Nym-fen sol-fjä-dren fin-grar och fläk-tar sin barm. Trumla stolt al-
Comment se trouve ma bel-le? Oui, fort bien ma soeur. Pukarn hvirf-lar
(Timpuni)

larm. Lyf-ta opp din arm och skå-da de skö-na i
gör. (Timp.) Mo-vitz har ge-hör. Ta hit man-del-mas-sa, kle-
(Timpuni)

sil-ke och flor! Stolt her-rar-na spat-se-ra i sa-len, min bror,
nä-ten och smör. Gref-ven med guld på ro-cken och blix-tan-de hatt,

stol - ta med hvi - ta strumpor och knar - kan - de skor; Snu - sa, le,
hop - par nu främst i pols - kan och gör nym - fen spratt. Så char - mant

pu - dra - de; handen ut - i bar - men, hatten un - der ar - men, af fin ka -
och ga - lant gör han en her - din - na. till en sort grefvin - na up - på en

stor. Han - den ut - i bar - men, hat - ten un - der ar - men, af fin ka - stor.
natt. Gör han en her - din - na till en sort grefvin - na up - på en natt.

3.

Kors hvad för kaprioler
Och gnäll utaf fioler!
Klang af bassister,
Plang, kapellister,
Klang, plang, klang, plang.
Flöjterna ljufligt susa,
Och nymfren förtjusa.
Klang, pukan låter,
Plang, nymfen gråter,
Klang, plang, klang, plang.

Hvarföre gråter nymfen? Jo ängslig hon ser

(Timp.)--- Nu sin kavaljer,

(Timp.)--- Hur han faller ner

Och fröken der ute i farstun tillber,

Smäcken föll ner i trappan, buketten försvann,

Kjortlen blef sönderrifven, halsbandet tog fan;

Fröken skrek. --- (Timp.)

Ack, hvad svek! --- (Timp.)

||: Ingen tro och heder,

Bäst man en tillbeder,

Kränktes en ann'. :||

Nº22. Fredmans Epistel Nº82.

Eller oförmodade afsked, förkunnadt vid Ulla Winblads frukost en sommarmorgon i det gröna.

Pastoral.

Andante.

mf

Hvi - la vid den - na käl - la! Vår lil - la fru - kost vi fram -
Klang, hvad bu - tel - jer, UI - la! i vå - ra kor - gar, öf - verst -

mf

stäl - la: Rödt vin med pimpi - nel - la, och en nys skjuten be - cka - sin.
ful - la. Töm - da i gräset rul - la, och kämhvad ångan dun - star

1.

fin! Ditt mid - dags - vin sku vi ur kru - sen häl - la, med

p

tr *mf*

gläd - tig min. Hvi - la vid denna käl - la! Hör vå - ra valdthorns klang, ku -

sin. Valdt - hor - nens klang, ku - sin!

(Corno) *ritard.* *a tempo*

2.

Präktigt på fältet pråla
 Än hingsten med sitt sto och fåla,
 Än tjurn han höres vråla
 Och stundom lammet bråka tör;
 Tuppen på taket hoppar
 Och, liksom hönan, vingen loppas;
 Svalan sitt hufvud doppar,
 Och skatan skrattar på sin stör.

Lyft kitteln; hör,
 Lät kaffeglöden kola,
 Der nedanför.

Präktigt på fältet pråla
 De ämnen, som mest ögat rör,
Corno. --- Som mest vårt öga rör.

3.

Himmel! hvad denna runden,
 Af friska löfträn sammanbunden,
 Vidgar en plan i lunden,
 Med strödda gångar och behag!
 Ljufligt der löfven susa,
 I svarta hvirflar, grå och ljusa,
 Träden en skugga krusa,
 Inunder skyars fläkt och drag.

Tag, Ulla, tag,
 Vid denna måltidsstunden,
 Ditt glas som jag.
 Himmel! hvad denna runden
 Bepryds af blommor, tusen slag!
Corno. --- Af blommor, tusen slag!

4.

Nymfen, se, hvar hon klifver,
 Och, så beställsam i sin ifver,
 Än ägg och än oliver
 Uppå en rosig tallrik bär.
 Stundom en sked hon öser
 Och öfver bunken gräddan slöser;
 Floret i barmen pöser,
 Då hon den mandeltårtan skär.

En kyckling der,
 Af den hon vingen rifver,
 Nyss kallnad är.

Nymfen, se, hvar hon klifver
 Och svettas i ett kärt besvär,
Corno. --- Och svettas i besvär.

5.

Blåsen, I musikanter,
 Vid Æols blåst från berg och branter;
 Sjungan, små kärlekspanter,
 Bland gamla mostrars kält och gnag.
 Syskon! en sup vid disken,
 Och pro secundo, en på fisken;
 Krögarn, den basiliken,
 Summerar taflan full i dag.

Klang, du och jag!
 Klang, Ullas amaranther
 Af alla slag!
 Blåsen, I musikanter,
 Och hvar och en sin kallsup tag,
Corno. --- Hvar en sin kallsup tag.

6.

Ändtlig i detta gröna
 Får du mitt sista afsked röna;
 Ulla! farväl, min sköna,
 Vid alla instrumenters ljud.
 Fredman ser i minuten
 Sig till naturens skuld förbruten:
 Clotho re'n ur syrtuten
 Afklippt en knapp, vid Charons bud,
 Kom, hjertats gud,
 Att Fröjas ätt belöna
 Med Bacchi skrud!
 Ändtlig i detta gröna
 Stod Ulla sista gången brud,
Corno. --- Den sista gången brud.

N^o23. Fredmans Sång N^o16.

Andante.

1. Är jag född, så vill jag lef - va och må väl på bä - sta vis,
2. Mi - na da - gar då för - svin - na lu - stigt på min sor - ge - park;

som en A - dam med sin E - va ut - i Pa - ra - dis; stekta sparfvar ut - i mun - nen få,
Ve - nus, blif vår hjertgudin - na, Bacchus, strupmo - nark! snäser någon mig för fyl - le - ri,

dricka nektar, sofva sött och up - på rosor gå, klappa den mit hjer - ta tän - ker på,
hut för tunnor tusend, han skall alltid torstig bli, får jag in - te Chloris ta ut - i,

sjunga vi - sor, dansa polska, tumla då och då. Vid min fla - ska vill jag som - na,
ta mej tunnor tusend i för - tre - ten su - pa vi. Kom, kam - ra - ter, lät oss stimma;

vid min fli - cka vakna opp; när min hjerne bör - jar domna, saktar sig mitt lopp.
punsch och bi - schoff upp i skyn, till dess döden med sin dimma skymmer för vår syn.

N^o24. Fredmans Sång N^o17.

Bacchi Kalender.

Marsch.

I Ja - nu - a - ri månad, gutår, så köpte jag mig en väst drap d'or; se'n
Och ut - i Mar-tii månad, kusin, så köpte jag, så o - änd - ligt fin, en

köp - te jag i Sta - kens gränd en rock, nyss vänd; Hur -
natt-rock af perl - fär - gadt sa - tin, slå i mer vin.

ra! från Mars till Maj, kä-ra vän, så ha - de jag ingen fyrk mer i - gen, och

hvar-ken by-xor, rock el - ler skor; drick, drick, drick, drick min bror! Från

Ju - ni, Ju - li, så till August, in - till Sep - tem - ber söt och fört - just, så

satt jag na - ken, full och ful; och så kom jul.

Nº25. Fredmans Sång Nº21.

Måltidssång.

Marsch.

1. Så lun-ka vi så små-ningom från Bacchi bul-ler och tumult, när
Du gub-be, fäll din kry-cka ner, och du, du yngling, lyd min lag: den

dö - den ro - par: „Gran - ne! kom, ditt timglas är nu fullt!“ Tycker
skön - sta nymf, som åt dig ler, in - un - der ar - men tag.

du, att graf - ven är för djup, nå väl - an, så tag dig då en sup, tag dig

se'n di - to en, di - to två, di - to tre, så dör du nöj - da - re!

2.

Du, vid din remmare och press,
Rödbrusig och med hatt på sned!
Snart skrider fram din likprocess
I några svarta led;
Och du, som pratar der så stort,
Med band och stjernor på din rock!
Re'n snickarn kistan färdig gjort
Och hyflar på dess lock.
Tycker du etc.

3.

Men du, som med en trumpen min,
 Bland riglar, galler, jern och lås,
 Dig hvilar på ditt penningsskrin
 Inom din stängda bås!
 Och du, som svartsjuk slår i kras
 Buteljer, speglar och pokal!
 Bjud nu god natt, drick ut ditt glas,
 Och helsa din rival.
 Tycker du etc.

4.

Och du, som under titlars klang
 Din tiggars taf förgyllt hvar år,
 Som knappast har, med all din rang,
 En skilling till din bår!
 Och du, som ilskén, feg och lat,
 Fördömmar vaggan, som dig hvälft,
 Och ändå dagligt är plakat
 Till glasets sista hälft!
 Tycker du etc.

5.

Du, som vid Martis fältbasun
 I blodig skjorta sträckt ditt steg!
 Och du, som tumlar i paulun,
 I Chloris armar feg!
 Och du, som med din gyldne bok
 Vid templets genljud reser dig,
 Som rister hufvud, lärd och klok,
 Och för mot afgrund krig!
 Tycker du etc.

6.

Men du, som med en ärlig min,
 Plär dina vänner häda jemnt,
 Och dem förtalar vid ditt vin,
 Och det liksom på skämt!
 Och du, som ej försvarar dem,
 Fastän ur deras flaskor du,
 Du väl kan slicka dina fem!
 Hvad svarar du väl nu?
 Tycker du etc.

7.

Men du, som, till din återfärd,
 Ifrån det du till bordet gick,
 Ej klingat för din raska värd,
 Fastän han ropar: drick!
 Drif sådan gäst från mat och vin,
 Kör honom med sitt anhang ut,
 Och se'n med en ovänlig min,
 Ryck remmarn ur hans trut.
 Tycker du etc.

8.

Säg, är du nöjd, min granne, säg?
 Så prisa värden nu till slut;
 Om vi ha en och samma väg,
 Så följoms åt; drick ut!
 Men först med vinet, rödt och hvitt,
 För vår värdinna bugom oss,
 Och halkom se'n i grafven fritt,
 Vid aftonstjernans bloss.
 Tycker du etc.